

‘Oké.’ Als hij de drank ingeschonken heeft en naar de kameel loopt, staat zij al met haar snuit naar voren. Voorzichtig zet hij de beker aan haar lippen. Gulzig slurpt zij het sap naar binnen.

‘Mmm, dat was lekker. Nu mag je mijn bek afdrogen met het doekje. Dank je wel. Kom hier, dan krijg je een dikke zoen.’ Voor- dat Sipke iets kan zeggen of doen, krijgt hij de glibberige lippen van de kameel tegen zijn wang gedrukt. De hele zijkant van zijn gezicht zit onder het slijm.

‘Jakkas, bah!’ Met een doekje wrijft hij het slijm van zijn gezicht.

‘Nou dag hoor, ik ga maar weer, dag,’ zwaait hij naar Camelia.

Hahahahaha, lacht de kameel. Zelfs als hij al verder weg is, hoort hij haar nog lachen.

Circus

TETTERETET! Trompetterend staan de olifanten met hun dikke konten naar het publiek toe. Ze staan in een kring met de koppen bij elkaar, hun slurven omhoog.

TETTERETET!

‘Wat een lawaai,’ zegt Sipke. De olifanten draaien zich om naar het publiek.

TETTERETET! Ze steken hun slurven in de emmers water, doen twee stappen naar voren en spuiten het publiek nat.

‘Houd eens op dikke olifanten,’ protesteert Sipke als hij een regenbui over zich heen voelt komen. ‘Ik vind het helemaal niet leuk om nat gespetterd te worden. Geef mij maar die emmer, dan zal ik jullie eens flink natspatten. Kijken of jullie dat zo leuk vinden,’ roept hij tegen de olifanten die langskomen. De grootste olifant draait haar kop om. Zij kijkt Sipke aan. Ze pakt met haar slurf een emmer water. Ze zet deze vlak voor Sipke neer. Hij wordt opgetild en in de piste gezet tussen alle olifanten. Het publiek wordt heel stil.

‘Nou kleintje, waar blijf je nu met je grote mond? Gooi ons eens nat als je durft,’ zegt de grootste olifant.

‘Durf je niet? Nou, dan doe ik het wel.’ De olifant pakt de emmer

en gooit deze leeg over het hoofd van Sipke. Hij heeft geen droge draad meer aan zijn lijf. Het publiek lacht hem uit.

‘Kunnen jullie wel?’ roept hij boos met de tranen in zijn ogen. Hij pakt de lege emmer, schopt en slaat deze tegen de olifanten. Zij staan er geamuseerd bij te kijken. Ze voelen niets van zijn schoppen en slaan. Ze hebben een veel te dikke huid. Eén jongere olifant krijgt medelijden.

‘Hé kleintje, stop nou,’ zegt hij.

‘Ik pak jullie, ik pak jullie, ik pak jullie!’ raast Sipke door. De olifanten geven hem een duwtje in de rug zodat hij voorover valt in het zand. Sipke proeft zand in zijn mond. Hij gaat op zijn knieën zitten. Hij ziet dat zijn kleren onder de modder zitten.

‘Kom maar kleintje, sta maar op, dan zullen we je droog maken.’ Hij voelt dat een slurf hem probeert om te draaien.

‘S... s... sorry hoor,’ stottert hij als hij opkijkt. ‘Jul... lie zijn te sterk... voor mij,’ zegt hij snikkend en laat zijn tranen de vrije loop. ‘En... het... is niet... eerlijk,’ snikt hij. ‘Jullie zijn... veel te... groot.’

De olifanten kijken elkaar aan. Zij maken een stilzwijgende afspraak.

‘Je hebt gelijk kleintje. We zullen het goed maken. Als je opstaat maken we je droog. Daarna hebben we een verrassing voor je. Ga maar in het midden van de kring staan,’ zegt de oudste olifant troostend. Sipke staat in het midden van de kring.